

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

PROPRIETATEA

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifa, cu prețuri moderate
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

Să caută meseriași români!

Zilele astea președintele Reuniunii noastre economice, dl *Dr. Ioan Mihu*, a primit dela inspectorul învățământului industrial din ministerul cultelor din România, o circulară, pe care e rugat a o face cunoscută în cercurile măestrilor români din acest oraș și din ținut. Facem pe această cale cunoscută circulara, atrăgând atenția cercurilor române de meseriași, de aproape și de departe, asupra ei. Circulara poate fi resumată în câteva cuvinte:

Se caută meseriași români!

Iată de ce: Ministerul român de culte, s'a apucat de un lucru mare și bun: *Să deschidă în România încă în toamna asta 40 de școale de meserii*, spre cari să abată o parte a tineretului de prin școalele țerii, îndreptându-i a se deda bănoaselor meserii de tot felul, cari azi în România sunt aproape numai în mâinile străinilor, jidanilor, și pentru aceste școale să caute măestri români, cari să fie instructori, învățători în meseriile lor, pentru elevii acelor școale.

Istoria acestei hotărâri a ministerului român de culte, e și pentru noi de interes, instructivă chiar.

Scăpată abia de câteva zeci de ani de sub jugul turcesc și mai ales de sub jugul vrajbelor din lăuntru în jurul Domnitorului, vrajbe cărora li-s'a pus capăt abia prin aducerea pe Tronul țerii a înțeleptului Carol I., bărbații de stat ai României, pornind dela adevărul, că „ai carte, ai parte“, s'au pus cu toată puterea pe lucru, să înzestreze scumpa lor țară cu școli de tot felul, populare, medii (gimnasii, licee, reale), și universități, și pentru-ca fiii poporului să aibă mai pe ușor puțința de a se lumina: începând de jos, dela școala populară, până la cele mai înalte școale,

învățământul l'au făcut în Țară *gratuit*, elevii adecă n'au acolo de plătit nici un fel de bani de școală. (La noi în Ungaria și Ardeal, în gimnasii e „didactrul“ uneori foarte mare, ear' la universități și mai mare!) Atrăși de această împregiurare, toți părinții mai de dai Doamne și-au pornit fiii lor la școale și i-au ținut de au trecut prin cât de multe, ear' apoi când erau gata, iute cereau dela stat să le dea ceva slujbușoară, și statul le și dădea, ba nici nu avea atâția oameni câți îi trebuiau pentru toate slujbele de lipsă în țară. De aceea noi Ardelenii care treceam cu ceva învățatură în România, deloc eram cuprinși și puși în slujbe, uneori înalte, în serviciul învățământului, a postelor și telegrafului, a trenurilor, etc. România era, până înainte cu vre-o 10 ani, pământul făgăduinței și pentru noi Ardelenii, care nu ne puteam împăca cu stările de aici, și ca să ajungem la aer mai românesc, treceam roiuri întregi în Țară.

Dar' după o funcționare de zeci de ani a școalelor de tot felul de acolo, acele școli au început a da ele singure atâția tineri pregătiți pentru toate slujbele țerii, că cei-ce treceau din Ardeal au început a se simți tot mai strimtorați și a încăpea tot mai greu prin ceva slujbe, ear' azi nu mai încap aproape deloc. Nu, căci dau destul școalele de acolo. Mai mult, școlile din Țară au început ele singure a da *prea mulți* tineri gata de-a îmbrățișa slujbe, încât nu mai sunt slujbe pe câți tineri le cer! Guvernele se vèzuseră nevoite a deschide chiar slujbe mult puțin de prisos, unele peste altele, pentru a mulțumi în parte cererile cele multe și întetite. Le-au înmulțit până ce gemeau așazicând, cancelariile țerii și ministeriile de mulțimea îndesată de slujbași.

Intr'aceea veni acum 3 ani anul cel rău pentru țară, seceta cea grozavă, care potopl toată roada țerii, și nu mai fu de unde să se scoată dări,

și începù a suferi lipsă toată mașinaria de slujbași ai țerii, și nici azi nu s'au umplut golurile uriașe ce anul acela rău le-a lăsat în vistieria statului! În anul trecut guvernul s'a vèzut silit a lua cuțitul în mână, și a tăia în carne vie, a șterge sute și mii de slujbe, mari și mici, cari în vremile bune puteau să stee, dar' acum erau o greutate primejdioasă pentru stat, și și celor rămași li-s'a luat bucata din mână și s'a ciontat din bucata fiecăruia cam pe-a patra parte, scărițându-li-să plățile cu 20—25%. (Și totuși toți slujbașii au rămas și azi mai bine plătiți ca la noi, ear' pân'acum erau foarte-foarte!) În acest chip statul a ieșit din încurcatură. Zeci de milioane i-au scăzut din cheltueli și poate da nainte earăși în rënduială, — dar' acum a venit apoi alt necaz:

Deja azi țara e plină de oameni cari ieri erau „domni“ în slujbe, ear' azi sunt oameni fără căpătâiu, și dedați fiind cu »domnia« nu-s nici de ceva ispravă pe alte terene, d. e. economice. Ce va fi însă în viitor dacă școlile vor da întruna cu același belșug alte rënduri de tineri pregătiți numai pentru »domnie«, și statul nu-i va mai putea cuprinde? Va fi rău. Și pentru a preveni acest rău, care altfel ar urma cu siguranță, guvernul a luat hotărârea dela care pornirăm: de a deschide zeci de școale de meserii în toate unghiurile țerii, și a lua apoi o parte a tinerimii școlare și a o conduce în aceste școale, și a crește din ei măestri deștepți, harnici, gata a lucra, nu numai a »domni«, și cu lucru sirguincios a face ca marile isvoare, chiar riuri de bani, ce azi curg în pungile străinilor și jidovimei de care sunt azi cuprinse meseriile în Țară, — să se îndrepteze și să curgă în viitor în pungile fiilor români ai țerii, și prin aceasta a procura fericirea la mii și mii de tineri, cari altfel, lăsați a învăța carte și pe urmă a nu putea căpăta slujbă, erau să devie niște nenorociți, nemulțumiți, elemente gata a

produce ori-când fel și fel de tulburări în țară.

Hotărîrea ministerului român e fără îndoială un act de înțelepciune. Iată pentru-ce îl salutăm cu bucurie și atragem atenția măestrilor noștri asupra lui. Ne-avînd în Țară azi destui măestri români cari să fie aplicați ca instructori (învătători) în școlile ce le înființează statul, — ministerul român ne dă veste și nouă Ardelenilor și Ungurenilor, că primește și din mijlocul nostru măestri harnici, și-i aplică acolo ca instructori, *dându-le plată fixă la lună și și percente (părți) din venitul curat al lucrurilor vîndute de școală.*

Cei-ce dar, deși măestri buni, în urma concurenței mari sau a unor împregiurări maștere, la noi nu se mai simt fericiți, înștiințează-se că voesc să treacă la școalele de care vorbim în România, și pot avea frumos viitor. Faptul că se caută și pe la noi măestri, e semn că scumpa Românie are lipsă de măestri români, pe care statul însuși îi va sprigini, și ei pot avea acolo frumos viitor, căci statul însuși vrea să încurajeze și să cultive mai serios meseriile.

Părinții români dela noi se învețe și ei ceva din istoria aceasta. Precum am mai scris, și la noi se îmbulzesc mulți a-și ținea copiii la școală ani și ani, fără a se gândi la capăt, că ce va fi și ce vor putea, în loc a-i opri după 3—4 clase și a-i da la o me-

FOIȚĂ

INDURARE

— NUVELĂ —

(Urmare)

— Ce să vă fac, zicea sub-prefectul suindu-se în trăsura. Cum o scrie la lege, așa v'o da dreptate.

Așa!... așa! strigau mai multe glasuri, așa să-i ajute Dumnezeu! I-o cădea pe cap blăstîmul satului întreg.

Trăsura sub-prefectului plecă spre curtea boerească, ear' țeranii rămăseră un moment tăcuți și desnădejduți.

Se înserase. O parte din săteni plecară în spre casele lor, ear' alții cu moș Șerban și cu moș Sandu intrară în crișmă ca să se mai sfătuiască. Crișma era plină de oameni; unii intrau, alții eșeau. Era o ferbere generală în tot satul. Femeile, pe la por-

serie bună ori la atât de răsplătorul negoț. Să băgăm de samă, să n'ajungem în strîmtorările fraților noștri din Țară, căci pe ei îi scot și din strîmtorări bărbații lor de stat, oamenii lor buni, dar' pe noi aici cine ne va scoate? Le-ar părea bine să ne înfundăm, să ne mîncăm unii pe alții și să perim prin noi înșine. De aceea stăruim de nou, ca părinții noștri să-și dea bine sama cum își cresc fiii, și să îmbrățișeze cu ei mai cu dinadinsul și carierele economice.

*

Circulara pentru meseriașii noștri, de care vorbim mai sus, e, popularisată, următoarea:

Ministerul instrucțiunii publice și al cultelor.
Inspectoratul învățămîntului industrial.

Domniei Sale

Domnului Dr. Ioan Mihu,
președintele societății economice române din Orăștie.

București, 9 August 1901.

Domnule Președinte!

În baza legilor asupra învățămîntului profesional din 31 Martie 1899 și 9 Iulie 1901, Excelența Sa dnul Spiru Haret, Ministrul Instrucțiunii Publice, a luat decisiunea, publicată în »Monitorul Oficial« al Regatului României, cu Nr. 95 din 29 Iulie 1901, *de a înființa cu începere dela 1 Septembrie a. c. v'o 40 de școli de meserii, așezate în diferite localități din România, și mai cu deosebire în comunele*

știle caselor lor, începură și ele a blăstîma. Repetau și ele ce auzise din gura bărbaților lor.

La curtea boerească era lumină în toate părțile. Ograda plină de argați, ear' la bucătărie, slugile dădeau din colț în colț grăbind să gătească mîncările, ce poruncise boerul pentru oaspeții din astă seară. În sufragerie, cuconu Ieni, inginerul și sub-prefectul își deschideau poșta de mîncare cu niște păhăruțe cu mastică. Vorbeau sgomotos despre măsurătoarea de a doua zi, căzînd mai totdeauna de acord.

Elevul dela școala de poduri și șosele, așezat pe scările ceardacului, privea cu nesaț satul în vale. I-se părea că privește satul lui. Cerul acela senin, liniștea și mirosul acela dulce de primăvară îi aduse aminte de satul și de toată copilăria lui. Ce plăcere neașteptată, se gîndea el, că în vacanța

rurale mai principale. *În anii următori se vor înființa treptat, atât în orașe cât și la sate, și alle școli, în conformitate cu prevederile legilor mai sus menționate.*

În scopul arătat, *Ministerul Instrucțiunii publice are trebuință de meseriași destoinici și experimentați în diferite ramuri de meserii, cărora urmează a li-se încredința învățămîntul meseriilor în atelierele acestor școli. (Măestrii vor trebui să cunoască și desemnul aplicat la meserie și, pe cât posibil, să fi absolvit cursurile unei școli industriale).*

Meseriile, în vederea cărora Ministerul Instrucțiunii publice are trebuință să angajeze măestri-instructori pentru școlile ce voește a înființa, sunt deocamdată următoarele:

- 1) Impletitori de răchită, papură, paie, trestie și panglică de lemn (Span).
- 2) Frînghieri.
- 3) Lemnari-rotari.
- 4) Ferari (tauri), cunoscînd și potcovăria.
- 5) Butnari (dogari).
- 6) Tinichigii (pleuari).
- 7) Olari-ceramiști.
- 8) Pălărieri.
- 9) Cojocari.
- 10) Curelari.
- 11) Perieri.

Candidații admiși vor fi angajați de Ministerul Instrucțiunii publice, cu *contract pe 5 ani, contract ce va putea*

asta, a Paștilor, a putut să facă o preumblare la țară. Are ocazie să facă și puțină practică, ajutînd inginerului la măsurătoarea de a doua zi. Ce frumoasă seară! exclama mereu în gîndul lui.

Din liniștea aceasta adîncă și fermecătoare, elevul fu deșteptat de sgomotul discuției din casă. În același moment, inginerul eșea sgomotos din casă, venind spre el.

— Da d-ta ce stai aici singur, domnule Paltin?

— Uite, domnule inginer, privesc și eu satul.

— Ii așa de frumos afară! Mi-aduc aminte de satul și de copilăria mea.

— Masa e gata. Avem bunătăți de tot felul. Vino înlăuntru!

Elevul se sculă încet. Par'că nu se îndura să părăsească priveliștea satului. Masa era plină cu tot felul de mezeluri. Bietul elev nu știa cu cari să

fi reînnoit, însă cu dreptul pentru Minister, în cazul când nu ar fi mulțumit de capacitatea, destoinicia, activitatea și purtarea măestrului angajat, de a desființa contractul în intervalul primilor 2 ani.

Măestrii angajați vor primi, în genere, un *salariu lunar de 100 lei*. La unele, însă dintre școlile ce se crează, salariul va putea fi sporit până la *150 lei lunar*. Ministerul va desemna persoanele cărora li-se vor încredința posturile de măestri la aceste din urmă școli.

În afară de salariul fix lunar, care va fi de 100 lei în cele mai multe cazuri, *măestrul va avea dreptul și la o parte din beneficiul rezultat din vânzarea obiectelor lucrate în ateliere*, astfel cum se prevede prin legea din 31 Martie 1899 (artic. 37 și 49).

Întrucât instalațiunile disponibile vor permite aceasta, *măestrii vor putea eventual avea și locuință*. Ministerul nu ia însă nici un angajament în această privință.

Încredințat, că în orașul d-voastră și în localitățile incunjurătoare, se găsesc meseriași de specialități mai sus arătate, îndeplinind condițiunile de capacitate și bună purtare cerute pentru posturile de măestri-instructori la școlile de meserii ce sunt a se înființa în România, și în baza autorizațiunei Excelenței Sale D-nul Ministru al Instrucțiunei publice, vin a vă ruga, domnule Președinte, *să binevoiți a*

aduce la cunoștința meseriașilor locali, cuprinsul intervenirei de față, pentru-ca toți acci cari ar fi dispuși să primească posturi de măestri-instructori pentru școlile de meserii, să facă cunoscut aceasta, conplectând câte un exemplar din alăturatul buletin, din care vă trimitem 30 exemplare.

Cererile prezentate prin buletine după modelul alăturat, vor putea fi primite deadreptul de d-voastră *până la 1/14 Septembrie a. c.*, rămânând să ni-le comunicați nouă, la adresa de mai jos, îndată după aceasta, pentru a putea lua dispozițiunile necesare.

Adaug, în fine, că întrucât pentru unele meserii nu s'ar găsi, după părerea d-voastră, destui meseriași români, îndeplinind condițiunile ce sunt a se cere unor măestri pentru școli de meserii, veți putea primi cereri și din partea meseriașilor *sasi*, avizați de d-voastră în această privință, prin mijlocirea comitetelor reuniunilor lor, ori prin publicațiune în ziar, cu condițiune, însă, ca aceștia să cunoască bine limba română.

În speranță, că ne veți acorda tot concursul și sprijinul d-voastră în această împrejurare, vă rog, domnule Președinte, să binevoiți a primi dimpreună cu viile noastre mulțămiri, încredințarea considerațiunei noastre prea distinse.

Inspectorul învățământului industrial
G. Hazu.

P.S. Măestrii ce ar dori a se

înceapă. Cuconul Ieni lăuda într'una maslinele și icrele de chefal, cumpărate dela Galați, spunând oaspeților că acelea sunt din patria lui.

Farfuriile cu mâncări nu se mai isprăveau. Sub-prefectul îndrăgise foc vinișorul cel de cinci ani al lui cuconul Ieni. Era bun, în adevăr. Cuconul Ieni nu-l scotea dela pivniță de cât numai când avea musafiri de masă.

Jupâneasa Lina, femeia de încredere a lui cuconul Ieni, servea de minune. Imbrăcată curat, legată pe cap cu o batistă albă ca omătul, cu mânecutele capotului suflecate până la coate, ca să-și arete brațele albe și grăsulii, arunca și ea câte o vorbă, încercând să facă glume pe seama boerilor. Când servea câte un fel de mâncare, venea tot în spre partea inginerului, atingându-i mereu umărul cu brațele ei. Mesenii deveneau din ce în ce mai sgo-

motoși. După trei sticle de vinul cel vechiu de cinci ani, sub-prefectul nu mai cunoștea dacă a patra era tot de acela. Curiositatea științifică a inginerului, îl făcuse să încerce toate vinurile, și tot căutând să găsească unul, care i-ar plăcea mai bine, ajunsese și el că nu le mai putea deosebi. Cuconul Ieni era foarte cumpetat la beutură. Rareori trecea limita hotărâtă.

— Da d-ta nu bei nimic domnule? zicea cuconul Ieni, adresându-se elevului.

— Mulțumesc, domnule, am beut deja vre-o două păhare; nu pot mai mult; mi-e frică să nu mă doară capul.

Sub-prefectul era vesel de tot. Parcă-i venea să cânte. Inginerul istorisea întâmplările lui pe vremea când își făcuse studiile la Paris. Istorisea și ridea, făcând singur haz de ele; nimeni nu asculta, că sub-prefectul își lăuda

înștiința, să se adreseze la redacția foii «Bunul Econom», care le va servi cu blanchetele de lipsă pentru însinuare la ministerul român.

„Gazeta Transilvaniei“ despre școalele de meserii din România.

Vorbind despre circulara ministerului român de culte, despre care vorbim și noi la locul prim, »Gazeta Transilvaniei«, din Brașov, ziar cu judecăți bărbătești în treburile poporului nostru, scrie în numărul de Dumineca trecută următoarele:

Prin această hotărîre ministerul are de gând a inaugura o epocă nouă pentru mișcarea industrială în România.

În desvoltarea prea repede, ce a făcut-o țeara românească în acești din urmă treizeci de ani, nu se poate nega mai ales, că industria și comerțul au fost cam părăsite de către Români și golul lăsat de ei, a fost umplut de comercianți și industriași străini, cu deosebire jidani.

S'au înființat o mulțime de școale secundare, gimnasii și licee, cu învățământ gratuit. Părinții, ademeniți de înlesnirea, ce li-se dădea prin această gratuitate și prin speranțele frumoase, ce le aveau, că copiii lor vor ajunge domni mari, vor duce un trai ușor și vor incasa lefuri grase, s'au îngrămă-

într'una o păreche de cai, ce-și cumpărase, ear' cuconul Ieni părea grav și foarte preocupat. Elevul numai, îl asculta cu un fel de interes și curiositate.

Cuconul Ieni, crezând că a sosit momentul, deschise vorba despre măsurătoarea de a doua zi.

— Mi-au scos sufletul țărani! aștia! se plînge el. De ani întregi îi fac să înțeleagă că imașu nu e al lor. Iacă acum am găsit și un document, prin care o să le probez la judecată că mai mult de jumătate din imaș se ține de trupul mosiei mele. Cuconul Radu dela care am cumpărat moșia știa și el de aceasta, dar' m'a rugat să-i las pe țărani să-și pască vitele pe imaș. Documentul datează de mai înainte de a fi el proprietar. E vechiu de tot; dar' cred, că tot o să aibă valoare. Eu i-am îngăduit destul. Trebuie acum să mă

dit cu copiii lor la gimnasia și la licee și în urmă la universități. De aici a urmat, că s'au înmulțit peste măsură oamenii cu carte, ear' la meșteșuguri și la comerț le era rușine să se ducă.

A venit deci tocmai la timp întoarcerea pe calea cea bună până ce e cu putință a câștiga îndărăt, terenul ce s'a pierdut.

La noi, deși nu există gratuitatea învățământului, cu toate acestea vedem, că cei mai mulți părinți, chiar dacă se află în condițiuni materiale slabe, doresc să-și vadă copilul om cu carte și fac toate jertfele, ca să-l trimită la gimnasiu.

Bună e și cartea pentru cine e bună, dar' ca să și-o poată cine-va câștiga trebuie să fie înarmat înainte de toate cu mijloace materiale suficiente, ca să nu rămână cu cartea învățată pe jumătate. Nimeni nu poate fi mai amărît, decât omul, care începând a învăța, din cauza lipsei de mijloace, e silit să întrerupă învățătura. Un asemenea om ajunge a fi nemulțumit cu sine și cu lumea și devine spre greutate cercului în care se învîrtește.

Și-apoi mai e bună cartea mai ales pentru acela, care dispune și de calitățile spirituale, pentru a și-o câștiga. Și cu toate acestea vedem, că mulți părinți nu mai cercetează dacă copilul lor are cel puțin talentul de lipsă pentru învățatură, ba adeseori știu cât e de greu la cap și cu toate ace-

gândesc, și la interesul meu. De ce să nu-mi capăt un drept, care-mi aparține?

— Deh, cucoane Ieni, eu nu cam pricep legile, zicea glumind inginerul, da zău, nu știu cum ai să probezi proprietatea imașului cu un document de pe vremea lui tata Noe. De vreme ce țeranii s'au folosit de acel imaș de atâta vreme, ca niște proprietari, poți să le mai contești dreptul? Ce zici domnule sub-prefect?

— Eu cred, domnule inginer, că țeranii au stăpânit pe nedrept imașu. Heh, domnule! dumneata nu cunoști pe țeran! E cârciobov al dracului! Și dacă ar putea, toată viața lui n'ar face de cât să se judece. E în stare să se ducă zile și nopți întregi pe jos numai de gustul de a se judeca.

— Și când ați ști, zicea cuconu Ieni, cu glas insinuător, cât am făcut pentru țeranii ăștia! Le-am dat în totdeauna parale și tot ce le-a trebuit.

tea stăruie să treacă prin gimnasiu, numai ca să ajungă »domn«.

Ce se întâmplă cu astfel de tineri? Când ies din școalele medii, nu știu ce să înceapă și la ce să se aplice; aleargă după câte un stipendiu și dacă unii dintre ei au norocul să-l capete, în cele mai multe cazuri, nu se ajung nici cu acesta și duc pe la universități o viață plină de lipsuri

După ce absolvă și cursurile academice, stau din nou înaintea unei mari întrebări: Ce să înceapă să facă? În funcțiuni publice nu li-se oferă mai de loc posibilitatea de-a intra, bine știind cât de mult împedecă împrejurările vitrege politice ori-ce carieră a tinerilor noștri în oficiile publice.

Urmarea este, că mai adese-ori, tinerii aceștia nu-și pot găsi ocupațiune potrivită cu pregătirea lor și devin vrând nevrând proletari intelectuali, pe când dacă de timpuriu s'ar fi dat la comerț și meșteșug, ar fi ajuns la o stare, deși modestă, dar' mai bună, mai sigură și mai independentă.

E deci la loc ca și Românii de dincoace să-și îndrepte privirile în viitor cu mai mare seriozitate asupra îndrumării tinerimii pe cărarea comerțului și a meseriilor.

Am să iau peste o sută de galbeni dela ei. O să-mi muncească ei, nu-i vorbă, pentru banii aceștia, dar' de datorie tot nu o să se mai scape, că dacă, de exemplu, unu plătește datoria în vara aceasta, în cursul iernii viitoare ear' vine să ceară parale. Și ia să nu le dai! că nu-i mai prinzi la muncă.

— D-tale ce-ți pasă, nu perzi nimic, zicea inginerul; munca tot trebuie să o plătești. Ba încă, cred că-ți vine mai bine d-tale împrumutând bani așa înainte. Că omu fiind la nevoie în timpul iernii, îl ai d-ta în palmă și poți să-i pui condițiile cum voești pentru munca din timpul verii.

— Așa e, răspunde cuconu Ieni, cu jumătate de gură. Dar'... vedeți, eu nu pot nici odată să-mi am banii mei.

— Eu pariez, continuă inginerul, că cu sistemul acesta plătești ziua de muncă ieftin de tot, nici pe jumătate. Că dacă țeranul nu ți-ar fi dator de

ȘTIRI DE TOT FELUL

Despărțământul Deva (VIII.) al Asociațiunii e convocat la adunarea generală anuală, pe 8 Septembrie n. la Hondol. Vom publica programul.

† **Generalul Aron Bihoi.** „Foaia Diecesană“ din Caransebeș, scrie despre reposatul general următoarele: Nemi-loasa moarte ear' a răpit pe unul dintre cei mai distinși fii ai poporului nostru, cari prin neobosita lor străduință, s'au înălțat la cea mai înaltă poziție pe cariera militară și și-au păstrat în inima lor cavalerescă până la ultima clipită iubirea către neamul, din care au eșit. Primim trista știre, că Generalul Aron Bihoi după grele suferințe a trecut la cele vecinice Mercuri în 7 August (st. n.) în orașul Orăștie; ear' Vineri în 9 August 1901 s'a înmormântat tot acolo cu pompa care să cuvine unui fruntaș militar.

Regretatul defunct s'a născut la 11 Iulie 1834 în comuna Cusiciu lângă Biserica-Albă, unde tatăl său era staționat în calitate de oficer.

După-ce a absolvat, după usul de atunci, școalele elementare române și germane, la anul 1849 a intrat în școala de cadeți din Gratz, din care la anul 1853 eșind cu rangul de cadet fu trimis la Milano în Italia la regimentul Nr. 49 imp. și reg. de infanterie. La 6 săptămâni după-ce a intrat în acest

cu iarnă, ar trebui să-l plătești mult mai scump, angajându-l vara în toilul muncii. Vezi cucoane Ieni, eu spun cum cred că sunt lucrurile. De altfel mie mi-e egal. Mâne o să fac măsurătoarea așa cum crezi d-ta că ai drept și curtea va hotărî dacă trebuie menținută măsurătoarea mea sau nu. Până atunci îți doresc reușită, continuă inginerul, sorbind de dușcă încă un pahar de vin.

Elevul urmărea cu o atenție încordată toată discuția asta. În mintea lui se desfășurau niște amintiri vechi, vagi de tot. Când eram mic, își zicea el, par'că tot așa auziam mereu vorbind pe tata și pe moș Vasile de proprietarul dela noi. Totdeauna erau plângeri prin satul nostru din cauza imașului. Totdeauna, tata se plângea că nu mai poate scăpa de datoria ceea dela proprietar. Și de aceea, în timpul verii, tata nu mai putea nici-odată să are

regiment, defunctul a avansat la gradul de sublocotenent, mai târziu tot în acest regiment ajunse locotenent și în urmă căpitan. În calitatea aceasta ia parte la războiul din Italia și în bătălia sângeroasă dela Magenta a fost vulnerat prin un glonț.

În anul 1866 ia parte la războiul prusian și pentru ținuta sa bravă în nefericita luptă dela Königgrätz a primit drept distincțiune crucea pentru merite militare. Înaintând la gradul de major a fost transferat la regimentul Nr. 50, ear' în calitate de vice-colonel a servit la regimentul Nr. 79 în Otočac. Devenind colonel i-s'a încrezut comanda regimentului românesc Nr. 64 din ținutul Orăștiei, pe care comandându-l mai mulți ani, l-a ridicat la perfecțiune extraordinară așa, că la toate ocaziunile, la toate manevrele și întreprinderile a secerat laude strălucite dela locurile mai înalte.

Servind lungul șir de 41 de ani în muncă obositoare și sdruncinatoare de sănătate, își cere pensionarea și la ocaziunea aceasta Maiestate Sa, supremul beliduce, pentru meritele și virtuțile lui militare îi confere caracterul de General-major și ordul coroanei de fer, pe lângă care a mai purtat și crucea pentru prestațiuni militare și medaila de resbel. Tatăl defunctului a fost căpitanul Iosif Bihoi, de origine din satul Lăpușnic în Almăj, ear' mama Măria n. Costiciu; ambii reșoși odihnesc în cimiteriul din Caransebeș.

bucata noastră de pământ. În mîntea lui se limpezia acum toată starea asta nenorocită între țeran și proprietar. Și acum simțea mai bine, dându-și seama în care parte e dreptatea.

Cu inima sfâșiată de durere, vîzîndu-se că a stat la masa unui asupritor, eși în ceardac să se rîcorească puțin, să aibă un moment de liniște. Se preumbla nervos prin ceardac vorbind și gesticulînd singur. Făcea în mîntea lui, o adevărată apărare a dreptății celor obijduiți; ear' prin picăturile de lacrimi, ce-i umpleau ochii, satul în vale i-se părea ca un cimitir uriaș. Din când în când se oprea la câte o fereastră, își ținea respirația, ca să poată asculta discuția sgomotoasă din casă. Pumnii și fălcile i-se încheștau, auzind strigătele amenințătoare ale sub-prefec-tului:

— He! domnilor, țeranii ăștia nu mai sunt oameni; sunt fiare sîlbatece;

Pe rîșosatul general pe lângă multe alte rudenii, cunoscuți și prieteni îl deplînge soția lui Elisa n. Grînn și unicul fiu Ludovic (Ioan, Pavel) apoi surorile Elena măr. Dimitrieviciu, Rosalia măr. Topal, și cumnații Pavel Dimitrieviciu, locotenent imp. și reg. și Ioan Topal, major imp. și reg. în retragere.

Pentru masa studenților dela gimnasiul român gr.-or. din Brad au binevoit a contribui următorii domni:

Teodor Panciovă, preot 3 cor., Ioan Savu, notar pens. 5 cor., Corneliu Panciovă, capelan 2 cor., Petru Nicse, notar 5 cor., Lazar Ciuta, practicant de notar 2 cor., Vasile Murgu, econ. 1 cor., Chiril Țura, econ. 1 cor., George Miclea, econ. 1 cor., Pavel Miclea, comerciant 2 cor., Traian Murgu, comerciant 2 cor., Traian Ioan Murgu 1 cor., Pavel Miclea, econom 1 cor., toți din Iertof. Ioan Petroviciu, paroch Ciclova-rom. 10 cor. Suma 38 cor. Primească toți binevoitorii contribuitori cea mai viuă mulțumită din partea tinerimii studioase! Direcțiunea gimnasiului român gr.-or. din Brad, în 10 August 1901. Georgiu Părău, dir. gimn.

Lupta contra ofticeii. Congresul contra tuberculosei (ofticeii) ce se ține la Londra, va începe o luptă generală contra acestui flagel modern. Iată câteva noue cercetări:

Spre a lupta contra tuberculosei

trebuie să-i iai cu biciu, ca să poți face ceva cu ei!

Elevul se depărtă încetîșor dela fereastră și se așază, copleșit de durere pe scara din capătul ceardacului. Plîngea că un copil.

În amenințările sub-prefectului, simțea umilirea neamului lui întreg.

Sgomotul discuției din casă îl înfioră din ce în ce mai tare. Rămase împetrit pe scară.

Din întunerecul despre poartă să desfăcea din ce în ce o formă de om, apropiindu-se de casă. Era primarul satului. În dreptu elevului, își scoase căciula și trecu repede spre bucătărie; zise câteva vorbe încet unui servitor și așteptă în fața ceardacului.

Sub-prefecul eși în ceardac șovăind și trîntind ușa sgomotos în urma lui.

(Va urma)

se recomandă aer curat și hrană îmbelșugată. D-nii Launelongue, Achard și Gailard, au încercat a arăta însemnătatea acestor trei împrejurări prin următoare probe:

Mai întăiu au pus 20 de cobai (porci de India) tuberculoși, să respire aer necurat, plin de praf; din acești cobai 18 au murit peste șase luni, pe când din alți 20 tuberculoși nesupuși la acest regim 17 rămăseră în viață. Asta ca probă despre însemnătatea aerului curat.

Pentru a arăta urmările odichnei au fost luate 3 grupe de câte 10 cobai, puși în aceleași condiții de hrană și locuință. Au pus, întăia grupă la o odihnă aproape deplină, celelalte două trebuia să străbată una 480 de metri, alta 960 de metri pe zi. Experi-ența începu la 19 Octomvrie 1900. Până azi prima grupă avu numai doi morți, s'a stîns întregă a doua la 1 Martie 1901, și a treia la 31 Ianuarie 1901.

În sfîrșit spre a arăta rolul hrănirii bune o grupă de 10 cobai bolnavi, fû hrănită în fiecare zi cu 100 grame de pîne, 1 kilo de iarbă verde și tărîțe după voe (cam 500 gr.), pe când altă grupă de 10 cobai primi numai pe jumătate din toate. Pe la 19 Octomvrie, cei bine hrăniți avură numai 2 morți, cei din urmă periră toți până la 1 Aprilie 1901.

Urmările trebuie să fie aceleași la oamenii tuberculoși: aerul nesănătos, munca încordată și hrană proastă, întăresc teribila boală; pe când, întors, cele mai bune mijloace de a o depărta stau în viața la aer curat, cu o hrană îmbelșugată și multă odihnă.

Pentru soldații țerani. Ministrul de războiu a dat îndrumare, ca soldaților țerani, cu începere din anul viitor, la cerere proprie, să li-se deeslobozire a merge acasă pe timpul din 1—15 August, spre a fi de ajutor la lucrul de câmp. La reîntoarcere ei vor avea să adeverească prin scrisoare dela primărie, că și-au folosit timpul cu lucru de câmp și nu cu alt-ceva.

Pentru ducerea Jidanilor din România, spre alte țeri, Societatea zisă: »alianța israelită din Paris« a hotărît să cheltuească suma de 1,500.000 lei. De 'i-ar duce numai pe toți!

Nenorociri în Rusia. Una după alta vin din Rusia veștile despre nimicirea pădurilor, și satelor prin foc. Seceta mare ajută în mod înfiorător aceste nimiciri. În jurul Moscvei s'a putut împedeca focul numai prin munca neobosită a soldaților. Alte focuri din jurul Moscvei au potopit sate și au omorât oameni. În jurul linei ferate dela Nishegorod flacărele mistuie un teren păduros. Fumul des acopere toată câmpia și face peste puțină vedere la depărtare chiar și mai mică.

Din guvernamentul Kazan se anunță asemenea focuri înfiorătoare, cari s'au lățit peste întinsele păduri ale statului și amenință cu totală nimicire și pădurile particularilor. Din Kalupa anunță o telegramă, că de câteva zile orașul e în întunec învelit în fumul pădurilor aprinse. În cercul Medyn focul a nimicit fabrica Howard. Focul s'a întins și asupra satului vecin nimicind 80 case și lăsând oamenii pe drumuri. Tot asemenea nenorociri se semnalează din satul Fedwor și din Borissoglebsk.

Mamă bestială. O scenă sgu-duitoare s'a întâmplat în Viena, pe Waringstrasse, într'una din serile trecute. Un polițist voia să ducă în arest pe spălătoreasa Iosefa Lebensaft, pentru cerșire neiertată. Femeia avea în brațe un băiețel de trei luni și când polițistul stăruia să-l urmeze, și-a trântit băiețelul nevinovat cu atâta forță la pământ, încât i-s'a crepat capul. Bestiala mamă a fost imediat dată judecății.

Din minunile naturii. În grădina parochială gr.-cat. din Șeulia-rom. s'a aflat un fir de cucuruz, care având o singură rădăcină, a legat nici mai mulți nici mai puțini de 20 de tului (ciucălăi) de cucuruz.

Țăranul român și trenul vicinal. Trenuri »vicinale«, așazicând de vecinătate, sunt acelea, cari umblă pe linii nouă mai mici, nu de stat, și cari, precum știm, merg mult mai încet ca cele de pe liniile mari, principale, se opresc la ori-ce hurubă de boctărie și stau de țu-se urește, și au vagoane vechi, hurube ce nu se mai folosesc pe liniile mari. Trenuri vicinale sunt d. ex. azi în părțile noastre cel dela Piski la Hațeg și la Petroșeni, dela Vinț la Sibiu etc. Mersul încet al unui atare tren e batjocorit prin următoarea istorie:

Un țăran român din Bănat a dat de rușine cu opincile lui iuțeala unui tren vicinal. Țăranul își scăpase din tren năframa (batista), în care avea o hârtie de 5 fl. Fără multă văicăreală, țăranul deschise ușa vagonului, și sări jos din tren să-și caute averea. În gara cea mai apropiată drumeții au spus conductorului, ce s'a petrecut. Acesta a însărcinat pe mașinist să se întoarcă cu locomotiva (mașina) și să caute pe țăran. Neaflând nimic, locomotiva s'a reîntors earăși în gară. Aici călătorii zăriră de-odată pe țăran venind, și el rîdea și cu inima și cu ochii.

— „Unde ai fost?“, îl întrebă mașinistul.

— „Unde baș se fi fost“ răspuse țăranul slobozind un nor de fum din pipa cea scurtă, „mi-or căzut banii, m'am dus după ei, i-am găsit și de bucurie, m'am baș băgat într'o crășmuliță, ca să trag o înghițitură. Ș'acum eată-mă-s baș aci“...

Trenul după-ce a luat cu sine pe țăran, a »sburat« mai departe...

Unde se bea mai multă bere.

În Austro-Ungaria au fost în anul trecut 1526 fabrici de bere, cari au produs 21 mil. 546679 hl. bere încărcată cu o dare de 81 mil. 616.920 cor. Partea cea mai mare din această cantitate a fost produsă în Austria, de unde se aduce și la noi multă. Nici pe departe nu se poate măsura monarhia noastră cu Germania, unde au fost 19.281 fabrici de bere, cari au produs 69.291.719 hl., așadară mai mult ca un hectolitrul de locuitor.

Doliul la albine. Iată o interesantă descriere de E. Henriot asupra morții unei Regine (matcă) a albinelor într'un stup.

În August 1900 prinsesem un roiul de albine foarte frumos. Mi-a fost însă destul de greu, căci insectele se grămădiseră în mijlocul unui pěr.

Neputând apropia de acel loc cutia care-mi servește la această operație, înodai de desubtul roiului, un șervet. Am dat repede cu o perie de câte-va ori, am strîns albinele în șervet și pe urmă le am dat drumul într'un stup. Ca de obicei, cele rămase în urmă se îndreptaseră și ele spre stup. O mică parte de albine, însă, cari păreau triste și încurcate, nu voriră să părăsească arborele, nici cu peria nici cu fumul.

Eram convins că la urma urmelor se vor întoarce și ele la stup.

A doua zi dimineață, albinele eșiră la cules, prin urmare colonia avea o Regină. Credeam că voi găsi pěrul gol de albine, mare îmi fu mirarea, când descoperiiu, pe pământ, aproape de arbore pe încăpăținatele de ieri! Erau vre-o sută cincizeci. Neputând să-mi explic această purtare, luai peria, depărtaiu ușurel albinele și descoperii trupul unei tinere Regine, fără viață, ucisă, pe cât se pare de ceealaltă. Se strînseseră pe acest trup neînsuflețit, cu nădejdea poate, de a-i da viața.

Pentru a le arăta cât de mult le compăttimeam, luai moarta împreună cu tovarășele ei și le dusei în stup.

Mă așteptam la alte scene de tânguire. Nimic. Ceva mai târziu, trei lucrătoare duseră afară trupul nenorocitei Regine. Natura își recâștiga drepturile și noile sosite se puseră pe lucru.

Nu e curios de a vedea că albinele pot, timp de 24 ore, să jelească pe Regină? E atingător și în același timp instructiv. Nu-mi vine a crede că avem aici numai un instinct; cred mai degrabă că e o probă că albinele au pentru Regină o adevărată iubire. Mai probează încă, pe deplin, că roiul care zboară poate avea mai multe matce; dar cred că e o excepție.

Câți țigani sunt în Ungaria și Transilvania? După statistica cea mai nouă în Ungaria și Transilvania sunt 274.940 de țigani. Din aceștia 50% nu mai știu țigănește, ear' 24% știu românește. După religiune 26³/₄% sunt gr.-or. sau otodocși, ear' 40¹/₄% sunt gr.-cat. sau uniți.

Cadavre în saci. Un înfiorător cas se anunță: În comuna Szent-Márton într'una din seri au sosit doi drumari și s'au sălășluit la cărcîma cea mare. După cină drumarii împreună cu vizitiul cărcîmarului au stat la câte un păhar de vin până pe la miezul nopții. Atunci la învitarea vizitiului s'au dus toți trei să se culce în grajd. Pe la 2 ore noaptea păzitorul de noapte întâlnește pe stradă vizitiul Pohánka András, pe când acela împingea la o căroaie, pe care erau doi saci legați. Păzitorul îl întrebă ce duce, la ce vizitiul răspunde, că doi saci de grâu îi duce la moară. Păzitorului însă i-a pă-

rut suspectă afacerea nocturnă și a început a pipăi sacii. Vezând vizitiul treaba a luat-o la fugă și s'a ascuns într'un tufiș. In saci erau cadavrele drumarilor. Vizitiul a fost prins și s'au aflat la el 340 fl. și un orologiu de aur.

Contra catarului

Intr'un vas mai mult adenc decât larg turnăm o linguriță de praf de camfor și o umplem pe jumătate cu apă clocotindă. Peste aceasta punem o pălnie de hârtie, al cărei virf îl rupem atâta, ca să ne încapă nasul. In felul acesta inspirăm prin nas aburii de apă 10—15 minute. Procedura aceasta o repetăm după 4 până la 5 ore.

Din însărcinarea „Reuniunii Economice“:
Editor și redactor responsabil: Ioan Moța.

713—1901. kir. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alólirótt kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. évi 502 számú végzése folytán Dr. Draia Eneas szászvárosi ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ pénzüintézet javára Szibian Vasile és társa romoszi lakosok elleni 58 kor. tőke, ennek 1901. évi 29/II-től járó 6% kamatai 31 kor. 68 fill. eddigi valamint ezuttali 3 kor. 90 fillér árverés kitüzetési költségek erejéig kielégítésként lefoglalt és 650 koronára becsült szekér, lovak, ökrök, és egyéb ingók nyilvános birói árverésen elfognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. évi V. 502/2 sz. végzése folytán Romoszon adósok lakásán leendő eszközlésére határidőül 1901. évi szeptember hó 12-ik napjának délelőtti 2 órája tűzetik ki, a midőn is a fentti ingók esetleg becsáron alól is, azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni, a befolyandó vételár pedig birói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi augusztus hó 26-ik napján.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrh.

830—1901. végrh. szám.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében

ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1896 évi. 3604 számú végzése következtében Dr. Draia Eneas ügyvéd által képviselt »Ardeleana« javára Florea Alexa s. t. ellen 240 kor. s jár. erejéig 1897. évi szeptember hó 23-án foganasított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 716 kor. becsült következő ingóságok, u. m. széna, szilva, és kádak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dévai kir. járásbírósnak 1901. ik évi V. 878 számú végzése folytán 240 kor. tőkekövetelés ennek 1894 évi július hó 27. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 3 kor. 82 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Vormágon alperesek lakásán leendő eszközlésére 1901. évi szeptember hó 7. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Déván, 1901. évi augusztus hó 22. napján.

Schuszter Vilmos,

kir. bir. végrh.

882—1901. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alólirótt kir. bírósági végrehajtó, az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. évi V. 421 számú végzése folytán Dr. Draia Eneas szászvárosi ügyvéd által képviselt »Ardeleana« pénz-és hitelintézet részvénytársaságnak valamint a többi alap és felülfoglaltatok javára, Dubles Miklós és társai romoszi lakosok elleni 388 kor. tőke ennek 1899. évi 11/VIII-től 6% kamatai, 58 kor. 68 fillér eddigi és ezuttali árverés kitüzetési 5 kor. 40 fillér költségek erejéig kielégítésként felül és lefoglalt és 1536 koronára becsült lovak, tehén, sertések, széna, kocsik, szekér, szerszám, buza és sertésekből álló ingók nyilvános birói árverésen elfognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi 1901. évi V. 421/2 számú végzése folytán a helyszinén vagyis Romoszon adósok lakásán leendő eszközlésére határidőül 1901. évi szeptember hó 26-ik napjának délelőtti 8 órája kitüzetik, a midőn is a fenti ingók esetleg becsáron alól is, azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni, a befolyandó vételár pedig birói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi aug. hó 27-én.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrh.

In atenția părinților!

Subscrisul, după-cum în toți anii, așa și anul acesta, primesc la începutul anului școlar 4 copii de școală din familie bună, dându-le locuință și viptul necesar. Până de present m'am bucurat întotdeauna de recunoștința părinților cari au avut copiii la mine, căci i-am supraveghiat întru toate.

Rog deci pe cei interesați a se adresa la mine cât mai îngrabă.

Condiții favorabile!

Cu toată stima

Albert Riebel,

comerciant.

3—3

Pentru neguțători!

In o comună mare din apropierea Orăștiei, se află de arândat o casă foarte potrivită pentru a ținea în ea

prăvălie și crâșmă.

Casa e la loc tare potrivit și umblat în comună. Condiții favorabile. Prilegiu foarte bun pentru un neguțător harnic. Ar avea aci un strălucit viitor.

Cei-ce ar dori a să așeza în această comună, să se adreseze redacțiunii foii noastre, care le va spune cu cine să se pună în înțelegere.

2—3

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii »Ardeleana« din Orăștie, sunt invitați prin aceasta la

adunarea gen. extraordinară,

care se va ținea Marți la 4/17 Septembrie a. c. la orele 9 a. m. în localul institutului, cu următorul

P R O G R A M:

1. Aprobarea contractului încheiat cu nou alesul director și jurisconsult al institutului.
2. Alegerea unui membru în direcțiune în locul devenit vacant la adunarea generală din urmă.
3. Eventuala întregire a comitetului de supraveghere.
4. Exmiterea alor 2 acționari pentru verificarea procesului verbal luat în adunarea generală.

Doritorii de a participa în persoană sau prin plenipotențiații lor, sunt rugați a depune acțiunile și plenipotențiile la cassa institutului cel mult până la 16 Septembrie n. a. c. la 12 ore a. m.

Din ședința direcțiunii ținută la 15 August n. 1901.

Direcțiunea.

**Se caută
sîmburi de mere pădurețe
și pădureți!**

Cei-ce ar avea sîmburi buni, mari, de mere pădurețe, precum și pădureți de 1—2 ani, să se adreseze la subsrisul, care doresc a cumpăra cât de mulți.

**Iuliu Vuia, inv.
Nagy Komlos.**

832—1901. kir. végr. sz.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1900. évi 5225 számú végzése következtében Dr. Draia Eneas ügyvéd által képviselt »Ardeleana« javára Popa Iuon s. t. ellen 124 kor. s jár. erejéig 1900. évi szeptember hó 8-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 631 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: disznók, tűzifa, buza, és csürösistálló nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dévai kir. járásbíróóság 1901-ik évi V. 880/5 számú végzése folytán 124 kor. tőkekövetelés ennek 1898. évi június hó 16. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 54 kor. 26 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Kecskedágán alperesek lakásán leendő eszközlésére 1901. évi szeptember hó 6. napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Déván, 1901. évi augusztus hó 22. napján.

Schusztter Vilmos,
kir. bir. végreh.

881—1901. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1900. évi 5216 számú végzése következtében Dr. Draia Eneas ügyvéd által képviselt »Ardeleana« javára Zsurzs Florea s. t. ellen 142 kor. s jár. erejéig 1900. évi szeptember hó 8 án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 675 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: disznók, kádak, buza, kukoriczakas, és istálló nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dévai kir. járásbíróóság 1901-ik évi V. 879 számú végzése folytán 142 kor. tőkekövetelés ennek 1898. évi márczius hó 10. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 25 kor. 06 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Kecskedágán alperesek lakásán leendő eszközlésére 1901. évi szeptember hó 6. napjának délutáni 1/24 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik

Kelt Déván, 1901. évi aug. hó 22. napján.

Schusztter Vilmos,
kir. bir. végreh.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului tipografic »Minerva«, societate pe acții în Orăștie, sunt prin aceasta invitați în sensul §-lui 18 al statutelor la a

XI-a adunare generală ordinară,

care se va ținea în Orăștie la 30 Septembrie 1901 st. n. la 3 ore p. m. în localul institutului (Strada Berăriei) eventual la 16 Octombrie a. c. la casă se nu fie întrunit numărul acționarilor, sau lipsind reprezentarea voturilor la adunarea din 30 Septembrie a. c., recerute conform §-lui 24 din statutele societății.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul direcțiunii despre activitatea institutului și despre rezultatul gestiunii anului din urmă.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Decisiunea asupra compturilor anuale.
4. Decisiunea asupra profitului curat.
5. Fixarea prețului marcelor de prezență.
6. Alegerea unui membru în direcțiune.
7. Exmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal, luat în adunarea generală.
8. Eventuale propuneri făcute în sensul §-lui 28 din statutele societății.

Orăștie, în 29 August 1901.

Direcțiunea.